

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: J.Č.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. dubna 2023, č. j. MSK 39497/2023, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Havířova (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) uznal rozhodnutím ze dne 9. 2. 2023 žalobce vinným, že dne 11.11.2022 v 15:00 hodin v Havířově-Městě na ulici Moskevská č. 1480/26b, v areálu čerpací stanice OMV, řídil motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, i) přičemž se nechoval ohleduplně a ukázněně tak, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob ani svůj vlastní, zejména nepřizpůsobil své chování svým schopnostem a dopravně stavebnímu stavu pozemní komunikace, když neodhadl boční odstup od ochranného rámu podpěrného sloupu a narazil pravou částí vozidla do ochranného rámu, v důsledku čehož došlo k hmotné škodě na vozidle a ochranném rámu podpěrného sloupu,

tedy porušením § 4 písm. a) zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a ii) jako účastník dopravní nehody neprodleně nezastavil vozidlo, čímž porušil § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu a spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 téhož zákona. Za uvedený přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč, obojí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (napadené rozhodnutí) zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobce podal dne 21. 6. 2023 ke Krajskému soudu v Ostravě proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítal, že tvrzení o tom, že odjel od dopravní nehody není pravdivé, zdržel se na místě dopravní nehody nejméně 30 minut a pečlivě vše zdokumentoval (natočil na iPhone).
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že žalobce nerozporuje, že porušil zákonnou povinnost, následkem čehož došlo ke způsobení škody, a tedy k dopravní nehodě, ale zpochybňuje pouze navazující přestupek spočívající v porušení povinnosti, kterou má řidič po dopravní nehodě. Žalovaný setrval na závěru, že žalobce porušil povinnost upravenou v § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého je řidič, který měl účast na dopravní nehodě, povinen neprodleně zastavit vozidlo. Argument žalobce, že se na místě nějakou dobu zdržel a vše zdokumentoval, podle žalovaného neobstojí. Při posouzení, zda žalobce splnil povinnost zastavit vozidlo po dopravní nehodě, je totiž třeba přihlížet k tomu, zda toto „zastavení“ směřovalo ke splnění dalších samostatných povinností spojených s účastí na dopravní nehodě, či nikoliv. Pokud však řidič zastaví výhradně za jiným účelem, který zákon nepředpokládá (např. aby si vyfotografoval poškození vozidla), pak podle žalovaného danou povinnost nesplnil. V daném případě sice žalobce uvedl vozidlo do klidu, avšak nikoliv proto, aby splnil navazující zákonné povinnosti, nýbrž proto, aby si pořídil fotodokumentaci za účelem požadování náhrady škody, a poté z místa odjel. Takové „zastavení vozidla“ podle žalovaného smysl a účel zákonné povinnosti nenaplnňuje. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2023, čj. 9 As 172/2021-34, v obdobné věci.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a to podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
5. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu obou správních orgánů. Podává se z něj, že žalobce byl policejním orgánem zjištěn jako účastník dopravní nehody ze dne 11. 11. 2022, kdy neodhadl boční vzdálenost od ochranného sloupu, narazil pravou částí vozidla do ochranného rámu a následně z místa odjel. Věc byla postoupena správnímu orgánu prvního stupně, který ve věci zahájil přestupkové řízení a nařídil na 30. 1. 2023 ústní jednání. Žalobce u ústního jednání uvedl, že daného dne jel se svým vozidlem na čerpací stanici OMV, zastavil u posledního sloupu s modrým ochranným rámem, kdy tohoto si všiml již při příjezdu. Koupil si detekční trubičku, nastoupil zpět do vozidla, nastartoval, na rám zapomněl, zatočil doprava a došlo ke kontaktu pravou stranou jeho vozidla s ochranným rámem. Z místa vycouval a vozidlo zaparkoval vedle hlavní budovy

benzínové čerpací stanice. Pořídil z daného místa fotodokumentaci, následně se vrátil na místo, kde stál při příjezdu, jen o trochu dál, a pořídil další fotodokumentaci. Z místa následně odjel, jelikož spěchal. Následující den jel na benzínovou čerpací stanici, aby zjistil majitele a ve večerních hodinách věc oznámil na obvodním oddělení policie v Karviné. Vyjádřil subjektivní názor, že podle Českých bezpečnostních předpisů by měl být bílý sloup, kolem kterého je ochranný rám, označen žlutočerným polepem. Následně rozhodl správní orgán prvního stupně o vině žalobce, jak shora uvedeno a o podaném odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. K porušení povinnosti žalobce zastavit vozidlo po dopravní nehodě žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že pořízení fotodokumentace a následné odjetí z místa nehody nelze považovat za zastavení ve smyslu § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu s tím, že řidič má plnit své zákonné povinnosti vyplývající z konkrétních okolností jednotlivých případů, tedy ohlásit dopravní nehodu policistovi a vyčkat jeho příchodu, pokud se jedná o nehodu, kdy je řidič povinen takto učinit, případně prokázat údaje totožnosti, o vozidle a seps společného záznamu o dopravní nehodě v případě, že nevznikne povinnost ohlásit nehodu policii. Pokud však řidič po dopravní nehodě vozidlo zastaví a následně odjede bez toho, aniž by splnil výše specifikované zákonné povinnosti, nelze toto zastavení považovat za zastavení vozidla ve smyslu § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Povinnost vyrozumět policii vyplývala v daném případě z § 47 odst. 4 písm. a) a odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu.

6. V předmětné přestupkové věci byl žalobce uznán vinným ze spáchání dvou přestupků, a to jednak z porušení povinností při řízení, pro které došlo k dopravní nehodě a nezastavení vozidla po účasti na dopravní nehodě. Žaloba směřuje pouze proti druhému přestupku a žalobce v ní uplatnil jediný žalobní bod, ve kterém namítal, že neporušil povinnost stanovenou v § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, který ukládá řidiči, který měl účast na dopravní nehodě, aby neprodleně zastavil vozidlo. Konkrétně v žalobě tvrdí, že se na místě dopravní nehody zdržel nejméně 30 minut a pečlivě všechno zdokumentoval.
7. Krajský soud považuje úvodem za nutné připomenout, že řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. je ovládáno disposiční zásadou, neboť až na výjimky je soud oprávněn přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů. Žalobce by měl v žalobě zásadně reagovat na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí a tvrdit, z jakých důvodů jsou jeho závěry nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které již uváděl ve správním řízení, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci správních orgánů, pak za předpokladu, že uvedené námitky již správní orgány vypořádaly, nebude zpravidla taková žalobní argumentace úspěšná (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2022, čj. 8 As 178/2020-38, bod 37 a tam citovaná judikatura). Současně platí, že míra precizace žalobních bodů do značené míry předurčuje, jaké ochrany se žalobci v řízení před správním soudem dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není na soudu, aby za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které jeho argumentaci podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
8. V přezkoumávané věci žalovaný podrobně a srozumitelně vyložil obsah povinnosti účastníka dopravní nehody zastavit vozidlo po nehodě s tím, že v daném případě tato

povinnost zahrnovala také vyčkání příjezdu policisty, kterému měl žalobce nehodu oznámit a vysvětlil také svůj závěr, že žalobce své povinnosti spojené s účastí na dopravní nehodě nesplnil. Na tyto dílčí závěry žalobce v žalobě nereaguje a pouze opakuje svou obhajobu z přestupkového řízení, že auto zastavil a věc zdokumentoval, aniž by se vypořádal s argumentací žalovaného, proč podle jeho závěru žalobce svým jednáním povinnost podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu nesplnil. Žalobní námitka za těchto okolností není způsobilá zpochybnit či vyvrátit závěry žalovaného, které navíc krajský soud sdílí. Krajský soud souhlasí s tím, že pokud došlo ke škodě na majetku třetí osoby (v tomto případě na ochranném rámu sloupu), bylo povinností účastníka dopravní nehody (tj. žalobce) podle § 47 odst. 5 písm. a) ve spojení s odst. 4 písm. a) oznámit dopravní nehodu policistovi a mezi povinnosti žalobce pak patřila také povinnost setrvat po zastavení na místě dopravní nehody až do příchodu policisty. Tuto povinnost žalobce nesplnil. Krajský soud opětovně zdůrazňuje, že mohl přezkoumat závěry žalovaného pouze v mezích včas uplatněných žalobních bodů a v konfrontaci s nimi napadené rozhodnutí ob stojí.

9. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
10. Náklady řízení soud nepřiznal žádnému z účastníků, protože žalobce v řízení úspěšný nebyl (ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s.) a procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, za kterou soud považuje také vyjádření k žalobě a zaslání správního spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 31. října 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce